

ת"ד 192/11/13 - מדינת ישראל נגד עומר אבדלגר עיסא מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 פברואר 2014

ת"ד 13-11-192-13 מדינת ישראל נ' עיסא
מוחמד (עציר)

לפני כב' השופטת שירות קリストפין-אברהם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומר אבדלגר עיסא מוחמד (עציר)

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד צברי

גור דין

הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום חמור, המיחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין נהיגה בשכרות, תחת השפעת משקאות משכרים ובקלות ראש, כל זאת בהיותו בלתי מורשה נהיגה, ללא תעודה ביטוח תקפה ותוך שהוא עושה שימוש ברישוון נהיגה מזויף.

הנאשם הנו אזרח סודן, שנכנס לישראל באופן לא חוקי בשנת 2008.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 1.11.13, בשעה 12:10 לערך, נהג הננאשם ברכב בתל אביב, ברחוב לח"י, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו בסמוך לבית מס' 19, תוך שהוא נהוג בנסיבות גבואה ונועל כפכפים, סטה לפתע ימינה כיוון נסיעתו, עליה על המדרכה הימנית ופגע בשלוש הולכות רגל, קטינות, שעמדו אותה עת בתחנת אוטובוס המצוייה במקום. בהמשך, סטה הננאשם בחודות שמאליה, על על שטח הפרדה בניוי, שבר את הגדר, חצה למסלול הנגדי והתנגש חזיתית עם רכב שנסע במלול הנגדי.

כל זאת אירע, כאשר הננאשם שיכור ובגופו כמות גבוהה ביותר של אלכוהול, 1090 mikrogams, הוא נתון תחת השפעה כבדה של אלכוהול, בלתי מורשה נהיגה בישראל ולאחר שנעצר על ידי שוטרים, הציג בפניהם רישוון נהיגה מזויף, הנছזה לרישוון נהיגה בינלאומי שהונפק בסודן.

כתוצאה מהתאונת, נחללו בגופו שלוש הקטינות – ל. פ.: שברים בצלעות, עצוז מוח, שטףدم ואשפוז במשך 10 ימים ט. ש.: איבוד הכרה, הגבלת בהנעת ברך ושוק שמאל ום. ל.: רגשות בשורש יד שמאל וברך שמאל וכן נהבלה נגמת הרכב המערבי, ניזוקו כלי הרכב והגדר.

בעקבות האירוע, נעצר הננאשם, הדינים נדחו מעט לעת, לבקשה ההגנה וביום 7.1.14, לאחר שב"כ הננאשם נתן הסכמתו לביקשת המאשימה, הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

ביום 29.1.14, הודה הננאשם במיחס לו בכתב האישום ונשמעו ראיות ההגנה לעונש, עדותו של חברו של הננאשם מר אDEM ALTOUN, שמספר כי הננאשם הנו אדם חיובי, שלא הסתבר בארץ בפלילים ואף שהוא מאוד שיכור ביום התאונת, לא ראה אותו משתמש לפני כן.

עוד סיפר העד כי הנאשם נהג לשלווח כסף למשפחתו וכי רכש את הרכב בו נהג, תמורת 35000 ₪ וכן טען כי הנאשם במצב קשה בבית המעצר.

ביום 6.2.14, הוצגו ראיות המאשימה לעונש - עדות הקטינות שנפגעו והוריה ומסמכים רפואיים בעניין והצדדים טענו לעונש.

معدات הנפגעות עולה כי אף כי באורך נס, לא נחבלו חבלות קשות בגוף, והתירה התאונה את רישומה על שלוש הבנות בהיבט הפסיכולוגי, במובן שהן נזקקות לטיפולים פסיכולוגיים, חוות יידיה ברמת הלימודים בבית הספר וסובלות מפחדים שונים, המשפיעים, באופן טבעי, גם על בני משפחתן.

נהגה הרכב המעורב העידה אף היא וטענה לחבלת גוף קלה ול%;"> נזקי רכוש.

לענין העונש, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם רכש רכב ורישון נהיגה מזויף, כל זאת מתוך מגמה לעשות בהם שימוש תדייר, כל זאת בהיותו בלתי מורשה נהיגה.

במועד התאונה, אם לא די בסיכון המהווה נהג בלתי מורשה לציבור עברי הדרך, היה הנאשם שיכור ברמה גבוהה ביותר, 1090 מילרגרם אלכוהול לליטר אויר נשוף וניכר בו כי הוא נתן תחת השפעה כבדה של אלכוהול. ב"כ המאשימה תיארה את נסיבות התאונה וטענה, בהסתמך על ע"פ 2247 ימי נגד מדינת ישראל, כי על בית המשפט להילחם בתופעת תאונות הדרכים, באמצעות ענישה הולמת וליתן משקל לאינטראס הציבור הרחב, שיקולי הרתעה וגמול ולדחות מפנים את נסיבותו האישיות של הנאשם.

מכל האמור, ביקשה ב"כ המאשימה לגוזר על הנאשם עונש מאסר ממושך, מאסר על תנאי, פסילה מלקלבל רישון נהיגה, להורות על חילוט הרכב וכן לפסוק פיצויים לנפגעות בתאונה.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאזן בין מכלול הנסיבות וליתן משקל לכך שהאשם נטל אחריות למשעיו ומודע לחומרתם.

עוד טען ב"כ הנאשם כי במהלך 5 השנים בהן שוהה הנאשם בארץ, לא היו לו היתקלויות קודומות עם החוק.

לדברי ב"כ הנאשם, הרכב שבנדון מגלה את כל חסכנותו של הנאשם, אך הוא מסכים כי יהולט כմבוקש.

ב"כ הנאשם טען כי כל העבירות שבכתב האישום הנקבעו על עונש ולכך, עונש המאסר קצר ב-3 שנים, לרבות המאסר המותנה שיקבע בית המשפט.

לגרסת ב"כ הנאשם, יש לבירך על כך שההתאונה לא הסתיימה בתוצאות קשות יותר ואין תועלת ממשית מעונש מאסר ממושך.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי בית המשפט צריך לזכור לזכות הנאשם את חולשתו וארעיות מעמדו בארץ.

מכל האמור, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יסתפק בתקופת המעצר מיום 1.11.13 וכן ישית על הנאשם קנס מתון היורה על חילוט הרכב.

הנאשם אמר כי הוא מצטער מאוד על מה שקרה.

דין והכרעה

בטרם אדרש לתיק שבפני, ברצונו להתייחס לסוגיה העקרונית העומדת על הפרק.

בחודשים האחרונים אנו ערים לתופעה, המתפשטה כמגיפה של ממש, בקרב ציבור האזרחים הזרים מאריתריאה וסודן ועניניה - נהיגה בכל רכב, מבלי שהוכשרו והורשו נהיגה בישראל, במרבית המקרים תוך שימוש ברישיונות נהיגה מזויפים, הנרכשים בסכומים הנעים בין 2000 ₪ ועד 1500 דולר.

יודגש כי חלק מהמרקמים, כאלו לא די בחומרת העבירה של נהיגה כבלתי מורשה נהיגה, נUberות Uberות נוספת, כגון נהיגה בשכרות ובחילק אחר מהמרקמים, גורמים אותם נהגים לתאונות דרכים, החל מנזק בלבד ועד גרימת חבלות ואף חבלות של ממש, כמו במקרה שבפני.

לשיתתי, מדובר ב"מכת מדינה", אף אם היא באה לידי ביטוי רק באזרה תל אביב.

על היצור שנקודת ההתחלה שלו הנהיגה כבלתי מורשה נהיגה, תוך שימוש ברישיון נהיגה מזויף, דרך ביצוע Uberות Uberות נוספת של נהיגה בשכרות וגרם תאונות דרכים עם חבלות ועד חבלות של ממש קשות, נמצאת גם נקודת הסיום, שהוא רחמנא לצלאן, תאונה קטלנית.

היא ולא תמצאה רשות האכיפה דרך להתמודד עם תופעה זו,سلطumi מגלהת בחובה סיכון מוחשי וממשי לשלומו ובטענו של הציבור, אין ספק בלבוי כי תהינה גם אבדות בנפש, שכן, הדבר דומה למי שרכש אקדח והוא נע עמו, טעון ושלוף, בקרב הציבור.

מתחם הענישה הולם יקבע על-פי סעיף 40(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפכו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

בנוגע לתאונות דרכים עם חבלות של ממש, נאמר בראע"פ 2564/12, קרני נגד מדינת ישראל:

"בבואנו לקבוע את העונש הרاءו, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבוקש, עליו חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אין מצדיקות עונש מאסר מחורי سورג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנותם בגין ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נגד תאונות הדרכים (ראא: ע"פ 2247/10 ימיini נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן גורמות חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

בנוגע לעבירה של נהיגה בשכרות, נאמר ברע"פ **2829 מור מורייאל נ' מ"י**, על ידי כבוד הש' שם:

"לגופו של עניין, מן הראי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסקן את שלום הציבור ופגוע בביטחוןנו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנוהג ביד קשה בנегים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בدمם, אשר תחא (ראו, לעניין זה, רע"פ 13/861 פנדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); רע"פ 3343/2004 נפת' נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר החוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקבעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

לגביו עבירה של נהיגה כבלתי מורה נהיגה, נאמר בעמ"ת **1636 אבו ראס נ' מ"י**, על ידי כבוד הש' אחד:

בעבירות אלה של נהיגת אדם בהיותו בלתי מורה, נלוות לחומרת העבירה מסוכנות "זועקת לשםים" העשויה להעלות במחיר דמים של חפיהם מפשע שיימצאו במקרה בנסיבות נסיעתו של הנהג הבלתי מורה.

במקרה שבפני, מתגלמות ייחודי כל הסכנות הטמונה נהיגה של מי שלא הוכשר ולא הורשה נהיגה, בנסיבות של שכנות גבואה והשפעה כבדה של אלכוהול.

ניתן לומר כי אף בנס, לא הסטיים האירוע באבדות בנפש, נוכח הסיכון ממשי ומהותי שהיוה הנאשם לציבור עברי. הדרך, באופן נהיגתו.

בנסיבות אלה ולאור הערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חי אדם, פגיעה בשלמות גופו של אדם ופגיעה בשלטון החוק ולאור מדיניות הענישה הנוגעת בתחום כפי שנקבע על ידי בית המשפט בפסק דין הנ"ל ואחרים, הרי שמתבצע הענישה בעבירות כללה כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 36 חודשים, ל-5 שנים וכן הטלת מאסר בפועל לתקופה שבין 10 חודשים ועד 36 חודשים, הכל על פי חומרת תוצאות התאונה ובשים לב לכך שנעבירה עבירה נוספת, של שימוש ברישוי נהיגה מזויף.

בנוגע לנسبות הקשורות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, באופן נהיגתו של הנאשם הייתה חומרה יתרה ומסוכנות הזועקת לשםים, שכן בנס לא הביאה לתוצאה קטלנית.

ה הנאשם נערך למעשה מרראש, רכש רכב, רכש רישיון נהיגה מזויף ויצא לדרך, לא לפני ששתה לשוכרה כמות גבואה ביותר של אלכוהול.

צדקה ב"כ המשימה בטענה כי מי שבוחר להוציא את חסכנותיו הדלים על רכישת רכב ורישיון נהיגה מזויף, לא עושה זאת לשימוש חד פעמי.

ניתן רק לברך ולהודות על כך, שחולות הגוף שנגרמו למעורבות, לא היו בדרגה הגבואה של חולות של ממש, אך לא ניתן להתעלם מכך שנגרמו להן חולות נפשיות, אשר מלאות אותן ואת בני משפטן עד היום, כעולה מעדותם והמסמכים הרפואיים בעניין.

בנוגע לנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה, הנאשם הנזק אזרח זר, שנכנס לארץ באופן לא חוקי בשנת 2008 ואין לו מעורבות קודמת בפלילים.

בנוגע לעתירת המאשימה לחילוט הרכב בו נzag הנאשם, הרי שאף שהרכב לא רשום על שמו של הנאשם, הוא הודה כי רכש אותו לשימושו האישי ולענין זה, נקבע כבר בע"פ **6687/93 ג'ומעה בן איסמעיל מוסא נ' מדינת ישראל**:

"**cidou, בהכרעה הנוגעת לחילוט של כלי רכב מוטל על בית-המשפט להתייחס ל"בעלות ממשית" על כל הרכב ולא לבעליים הרישומים משרד הרישוי, כשהרישומים אינם משקף את המצב לאמתתו (ראו ע"פ 701, 653, 524/77,584 מזרחי ואח' נ' מדינת ישראל [8], בעמ' 693).**

מציאות סעיף 40ז לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, מוקם בו סבור בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הربים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שביצע הנאשם וכי יש סיכוי של ממש שהחמורה בעונשו של הנאשם, תביא להרתעת הربים, רשייא הוא להתחשב בשיקול זה בבואה לקבוע את עונשו של הנאשם בלבד שהעונש לא יתרוג ממתחם העונש ההולם".

כמפורט לעיל, אני סבורה כי יש מקום להרתיע את ציבור השווים הזרים, עליו נמנעה הנאשם ברכב הארץ, כל עוד הנם בלתי מורשים להיגשה.

ኖכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי יש מקום לעונשה שהנה ברף העליון של מתחם העונישה, כאמור לעיל.

בנוגע לעתירת המאשימה לתשלים פיזיים לנפגעות בתאונת, מדובר בעתירה מוצדקת, אך בלתי ישימה, נוכח נסיבותיו של הנאשם.

הנפגעות בתאונת תוכלנה לتبוע את נזקיהן על פי הדין האזרחי וחוק הפלזים לנפגעי תאונות דרכים.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל- 16 חודשים מאסר, שימנו מיום מעצרו, 1.11.13.

2. קנס כספי בסך 5000 ₪ או 50 ימי מאסר תMOREתם. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 10.4.14.

3. 4 שנות פסילה בפועל מלקלבל או להוציא רישיון נהיגה ישראלי.

4. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה כבלתי מורשה לנהיגה.

5. אני מורה על חילוט הרכב יונדיי מס' 7787761, לטובת אוצר המדינה.

המציאות תעביר עותק מגזר הדין אל רשות האוכלוסין וההגירה, על מנת שתבחן עניינו של הנאשם והמשך שהותו בארץ, בתום תקופת המאסר.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014, במעמד

הנוכחים.